

Politik för försämring av naturens livsuppehållande förmåga.

Alla som röstade på något av riksdagspartierna i valet den nionde september 2018, röstade på fortsatt nedbrytning av livsmiljön och på fortsatt försämring av naturens livsuppehållande förmåga.

"Välståndet skall öka!. "Konsumtionen skall öka". "Välfärden skall öka". "Exporten skall öka", et c., et c. Detta förutsätter större uttag av resurser från naturen och nedbrytning av dem till nedbrytningsprodukter, d v s till mera avfall, och föroreningar, vilka också kallas "utsläpp" i debatten. De skall dock inte skall släppas ut i miljön och följaktligen inte heller omvandlas till nya resurser via de resursförnyande processerna där. Vart skall de då ta vägen, om de inte omvandlas till nya resurser? Resultatet blir minskade naturresurser och försämrade livsuppehållande förmåga hos naturen.

Nedbrytningen och försämringen av naturens livsuppehållande förmåga skall dock, av klimatskäl, drivas med andra drivmedel än fossila bränslen. Det indikerar en tro på att försämringen av naturens livsuppehållande förmåga beror enbart på klimatet och inte på att också den övriga naturens sammansättning och egenskaper ändrar sig.

Den politik, som partierna avser att föra, innebär således fortsatt nedbrytning av jordens resurser, fortsatt förändring av naturens sammansättning och egenskaper och därmed också fortsatt försämring av dess livsuppehållande förmåga. Det leder till frågan om hur många av oss människor och andra varelser, som kommer att överleva konsekvenserna av denna politik.

Staffan Delin